

5520 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNU'NDA YER ALAN TASFİYE HÜKÜMLERİNİN 5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNU İLE KARŞILAŞTIRMALI OLARAK AÇIKLANMASI

• Serdar KUŞCU •

Vergi Denetmen Yardımcısı

I - GİRİŞ

Tüzel kişiler, şirketin kendiliğinden feshini gerektiren nedenler (şirket amacının elde edilmesi, birleşme vb.), iradi fesih nedenleri (genel kurul tarafından şirketin feshine karar verilmesi vb.) ve şirketin mahkeme kararıyla feshini gerektiren nedenler (şirket alacaklılarının talebi vb.) ile infisah eder veya feshedilirler. Tüzel kişiliği haiz olan kurumlar da bu şekilde sona ereceklerdir. Sona eren şirket; diğer bir şirketle birleşme, devir alınma vb. haller hariç tasfiye haline girer.

Tasfiye, sözlük anlamı olarak; bir ticaret kuruluşunun batması, kapanması vb. sebepler üzerine hesapların kesilmesi, alacaklılara, ortada kalan mal ve paradan paylarına düşen miktarın verilmesi, likidasyon¹ demektir.

Vergi hukuku açısından ise tasfiye, kurum tüzel kişiliğinin sona erdirilmesi amacıyla borçların ödenmesi, alacakların tahsil edilmesi ve varlıkların ortaklara dağıtılmasını ifade eder².

Bu nedenle tasfiye kavramı, vergi hukuku yönünden kurumlar vergisi mükelleflerinin vergi mükellefiyetlerinin sona ermesi çerçevesinde ele alınması gereken bir kavramdır.

Bilindiği üzere 5520 sayılı yeni Kurumlar Vergisi Kanunu, 21.06.2006 gün ve 26205 Sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Yazımızın konusunu, yeni Kurumlar Vergisi Kanun'unda yer alan tasfiye hükümlerinin, eski Kurumlar Vergisi Kanun'unda yer alan hükümlerle karşılaştırmalı olarak açıklanması oluşturmaktadır.

II. KARŞILAŞTIRMALI OLARAK TASFİYE HÜKÜMLERİNİN AÇIKLANMASI

1. Tasfiye Dönemi:

Madde 30/1	5422 Sayılı K.V.K. Her ne sebeple olursa olsun, tasfiye haline giren kurum- ların vergilendiril- mesinde hesap dö- nemi yerine tasfiye dönemi kaim olur. Tasfiye dönemi ku- rumun tasfiye hali- ne girdiği tarihten başlar, bu tarihten aynı takvim yılı so- nuna kadar olan dönem ile bu dö- nemden sonraki her takvim yılı müstakil bir tasfiye dönemi sayılır.	Madde 17/1	5520 Sayılı K.V.K. Her ne sebeple olursa olsun, tasfiye haline giren kurum- ların vergilendirilmesinde hesap dönemi yerine tasfiye döne- mi geçerli olur.
30/2		17/1 a)	Tasfiye, kurumun tasfiyeye girmesine ilişkin genel kurul kararının tescil edildiği tarihte başlar ve tasfiye kararının tescil edildiği tarihte sona erer. Başlangıç tari- hinden aynı takvim yılı sonuna kadar olan dönem ile bu dönemden sonraki her takvim yılı ve tasfiyenin sona erdiği dönem için ilgili takvim yılı başından tasfiyenin bitiş tarihine kadar olan dönem bağımsız bir tasfiye dönemi sayılır.
30/3	Tasfiyenin aynı tak- vim yılı içinde sona ermesi halinde tas- fiye dönemi, kuru- mun tasfiye haline	17/1-b)	Tasfiyenin başladığı takvim yılı içinde sona ermesi halinde, kurumun tasfiyeye girdiği ta- rihten başlar ve tas-

1 Türk Dil Kurumu, <http://www.tdk.gov.tr/tdksozluk/sozara.htm> (29.06.2006, 13.14).

2 Osman Pehlivan, Vergi Hukuku, Trabzon: Derya Kitapevi, 2004, s. 297.

	girdiği tarihten başlar ve tasfiyenin bittiği tarihe kadar devam eder.	fiyenin bittiği tarihe kadar devam eder.
30/4	Tasfiyenin nihayet bulunduğu dönemin sonunda tasfiye kar veya zararı kati olarak tespit ve evvelce verilmiş olan tasfiye beyannameleri bu neticeye göre ıslah edilir. Tasfiye zararlar kapanırsa, evvelce verilmiş tasfiye beyannamelerine müsteniden tahsil edilmiş vergiler iade olunur.	17/1-c) Tasfiyenin zararlar kapanması halinde tasfiye sonucu, önceki tasfiye dönemlerine doğru düzeltilir ve anılan dönemlerde fazla ödenen vergi mükellefe iade olunur.
30/5	Bir yıldan fazla süren tasfiyelerde tarh zamanaşımı, tasfiyenin nihayet bulunduğu dönemi takip eden yıldan itibaren başlar.	17/1-ç) Bir yıldan fazla süren tasfiyelerde tarh zamanaşımı, tasfiyenin sona erdiği dönemi izleyen yıldan itibaren başlar.

Tasfiye dönemi; tasfiyeye giriş tarihinden aynı takvim yılı sonuna kadar olan dönem ile bu dönemden sonraki her takvim yılı ve tasfiyenin sona erdiği dönem için, ilgili takvim yılı başından tasfiyenin bitiş tarihine kadar olan dönemi kapsamaktadır.

Sermaye şirketleri, iflastan başka bir nedenle infisah ettiklerinde, durum yönetim kurulu tarafından Ticaret Siciline tescil ve ilan ettirilir. İnfisahın Ticaret Siciline tescil ettirildiği tarih, tasfiyenin başlangıç tarihi olarak kabul edilir. İflas halinde, tasfiyenin başlangıcı ilgili mahkemenin iflas kararına göre belirlenir (İcra İflas Kanunu, Md. 165).

5422 sayılı Kanun'da, tasfiyenin başlangıç tarihi açık olarak belirtilmekte iken, bitiş tarihinin tespitine yer verilmemişti. Uygulamada, yetkili organların son bilanço veya hesap durumunu tasdik tarihi tasfiyenin sonu olarak kabul edilmekteydi. Ancak 5520 sayılı yeni kanunda tasfiyenin

bitim tarihi, "tasfiye kararının tescil edildiği tarih" olarak açıkça belirtilmiştir.

2. Tasfiyeden Vazgeçme

5422 Sayılı Kanun'da tasfiyeden vazgeçme halinde ne gibi bir işlem yapılacağı, kurumların geçici vergi karşısındaki durumları için nasıl bir yöntem izleneceği belirtilmemiştir.

Ancak 5520 Sayılı Kanun'un 17'inci maddesinin 1-(d) bendinde tasfiyeden vazgeçmeye ilişkin düzenlemeler yapılmıştır. Buna göre; "Tasfiyeden vazgeçilmesi halinde, kurum hakkında tasfiye hükümleri uygulanmaz. Böyle bir durumda, tasfiyeden vazgeçme kararı, bu kararın alındığı dönemin başından itibaren geçerli olur. Tasfiyeden vazgeçme kararının alındığı tarihe kadar verilen tasfiye dönemi beyannameleri, normal faaliyet beyannamelerinin yerine geçer. Tasfiyesinden vazgeçilen kurumun geçici vergiyle ilgili yükümlülükleri, tasfiyeden vazgeçilmesine ilişkin kararın alındığı tarihi kapsayan geçici vergilendirme dönemi başından itibaren başlar."

Böylelikle 5422 Sayılı Kanun'da açıkça yer almayan ancak uygulamada gerçekleştirilen işlemleri 5520 Sayılı Kanun'a hüküm olarak eklenmiştir.

3. Tasfiye Beyannameleri

Madde 31/1	5422 Sayılı K.V.K. Tasfiye beyannameleri, tasfiye memurları tarafından tasfiye dönemlerinin sonundan itibaren 21'inci maddede (Md.21: Kurumlar vergisi beyannamesi, hesap döneminin kapandığı ayı takip eden dördüncü ayın on beşinci günü akşamına kadar mükellefin bağlı olduğu vergi daireesine verilir.) yazılı	Madde 17/2	5520 Sayılı K.V.K. Tasfiye beyannameleri, tasfiye memurları tarafından tasfiye dönemlerinin sonundan itibaren Kanunun 14'üncü maddesinde (Md. 14/3: Kurumlar vergisi beyannamesi, hesap döneminin kapandığı ayı izleyen dördüncü ayın birinci gününden yirmi beşinci günü akşamına kadar mükellefin bağlı olduğu vergi
		Madde 17/3	

31/2	süreler içinde, tasfiye dönemi içinde tasfiye de neticelenmişse, bilançonun veya nihai hesabın kesinleşmesinden itibaren 15 gün içinde kurumun bağlı olduğu vergi dairesine verilir.	17/3	dairesine verilir.) yazılı sürelerde; tasfiyenin sona erdiği döneme ilişkin tasfiye beyannamesi ise tasfiyenin sonuçlandığı tarihten itibaren otuz gün içinde kurumun bağlı olduğu vergi dairesine verilir. Bu madde gereğince verilecek olan beyan-namelere, bilanço ve gelir tablosu ile tasfiye bilançosuna göre ortaklara dağıtılan paralar ve diğer değerlerin ayrıntılı bir listesi eklenir.	4. Tasfiye Karı:		
	Bu madde gereğince verilecek olan beyan-namelere, bilanço ile kar ve zarar cetveli ve tasfiye bilançosuna göre ortaklara dağıtılan paralarla diğer değerlerin müfredatlı bir cetveli bağlanır. İşletme hesabı esasına göre defter tutanların beyannamelerine kar ve zarar cetveli yerine bu hesabın hılasası rapt olunur.			Madde 5422 Sayılı K.V.K. Tasfiye halindeki kurumların vergi matrahı tasfiye karıdır. Tasfiye karı, tasfiye döneminin sonundaki servet değeri ile tasfiye döneminin başındaki servet değeri arasındaki müspet farktır.	Madde 5520 Sayılı K.V.K. Tasfiye halindeki kurumların vergi matrahı tasfiye karıdır. Tasfiye karı, tasfiye döneminin sonundaki servet değeri ile tasfiye döneminin başındaki servet değeri arasındaki olumlu farktır.	
				32/3 Tasfiye karı hesaplanırken: 1) Ortaklara veya kurum sahiplerine tasfiye esnasında avans olarak veya sair suretle yapılan her nevi ödemeler tasfiyenin sonundaki servet değerine, 2)Mevcut sermayeye ilaveten ortaklar veya sahipleri tarafından yapılan ödemeler ile tasfiye esnasında elde edilen ve vergiden istisna edilmiş bulunan kazanç ve iratlar tasfiye döneminin başındaki servet değerine ilave olunur.	17/4-a) Tasfiye karı hesaplanırken: 1) Ortaklara veya kurum sahiplerine tasfiye esnasında avans olarak veya diğer şekillerle yapılan her türlü ödemeler tasfiyenin sonundaki servet değerine, 2)Mevcut sermayeye ilave olarak ortaklar veya sahipleri tarafından yapılan ödemeler ile tasfiye esnasında elde edilen ve vergiden istisna edilmiş olan kazanç ve iratlar tasfiye döneminin başındaki servet değerine ilave olunur.	
				32/4 İşletme hesabı esasına göre defter tutanların tasfiye karı, tasfiye dönemi zarfında elde edilen hasılat ile yapılan giderler arasındaki farktan	17/4-c)	
				32/5		

5520 Sayılı yeni Kurumlar Vergisi Kanunu ile getirilen düzenleme ile normal tasfiye dönemi beyannamelerinin hesap döneminin kapandığı ayı izleyen dördüncü ayın birinci gününden yirmi beşinci günü akşamına kadar verileceği, tasfiyenin sona erdiği döneme ilişkin tasfiye beyannamesinin ise tasfiyenin sonuçlandığı tarihten itibaren, 5422 Sayılı Kanun'da yer aldığı üzere 15 gün içinde değil, 30 gün içinde vergi dairesine verileceği belirtilmiştir.

	tasfiye döneminin başındaki emtia mevcudunun değeri çıkarıldıktan sonra kalan miktardır.	Madde		tü ve kazanç vergilerinden istisna edilerek ayrılmış olan ihtiyat akçeleri ve banka zarar karşılıkları (Sonradan Kurumlar vergisine tabi tutulan ihtiyat akçeleri ve banka zarar karşılıkları özsermayeye dahildir); 2) Vergi kanunlarına göre ayrılmış olan her türlü amortismanlar ve karşılıklar ile sigorta şirketlerinin teknik ihtiyatları; 3) Hissedar veya sahip olmayan kim-selere dağıtılacak olan kazanç kısmı.	türlü amortismanlar ve karşılıklar ile sigorta şirketlerinin teknik karşılıkları. b) Hissedar veya sahip olmayan kim-selere dağıtılacak olan kazanç kısmı.
32/5	Bu madde hük-müne göre tasfiye karının hesaplanması sırasında, 14'üncü (indirilecek giderler, zarar mahsubu ve diğer indirimler) ve 15'inci (kabul edilmeyen indirimler) maddelerin hükümleri de ayrıca göz önünde tutulur.	17/4-c)	Bu maddeye göre tasfiye karının hesaplanması sırasında, Kanunun 8 (indirilecek giderler), 9 (zarar mahsubu), 10 (diğer indirimler) ve 11'inci (kabul edilmeyen indirimler) madde hükümleri de ayrıca dikkate alınır.		

Tasfiye karı ile ilgili hükümlere baktığımızda; işletme hesabı esasına göre defter tutan kurumlara ilişkin tasfiye hükümleri 5520 Sayılı Kanun'da yer almamaktadır.

5. Servet Değeri

Madde 33/1	5422 Sayılı K.V.K. Tasfiye döneminin başındaki servet değeri, kurumun tasfiye dönemi başındaki bilançosunda görülen özsermayesidir. Bir yıldan fazla süren tasfiyelerde müteakip tasfiye dönemlerinin başındaki servet değeri, bir evvelki dönemin son bilançosunda görülen servet değeridir.	Madde 17/5	5520 Sayılı K.V.K. Tasfiye döneminin başındaki ve sonundaki servet değeri, kurumun tasfiye dönemi başındaki ve sonundaki bilançosunda görülen özsermayesidir. Bir yıldan fazla süren tasfiyelerde izleyen tasfiye dönemlerinin başındaki servet değeri, bir önceki dönemin son bilançosunda görülen servet değeridir.	Madde 17/4-b)	Hisselerine mahsuben ortaklara dağıtılan, satılan, devredilen veya kurum sahibine iade olunan iktisadi kıymetlerin değerleri, Kanunun 13'üncü maddesine göre ve dağıtımın, satışın, devrin veya iadenin yapıldığı gün itibarıyla belirlenir.
33/1 33/2	Aşağıda yazılı olanların dışında kalan her nevi ihtiyatlarla dağıtılmamış kazançlar bu sermayeye dahildir. 1) Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar temet-	17/6 17/4-b)	Aşağıda belirtilenler dışında kalan her çeşit karşılıklar ile dağıtılmamış kazançlar bu sermayeye dahildir. a) Vergi kanunlarına göre ayrılmış olan her	33/2	Hisselerine mahsuben ortaklara dağıtılan, satılan, devredilen veya kurum sahibine iade olunan değerler, Vergi Usul Kanununun hükümlerine göre ve dağıtımın, satışın, devrin veya iadenin yapıldığı günün emsal bedeli ile değerlendirilir.

Tablodan da görüleceği üzere, 5422 Sayılı Kanun'da sadece, "dönem başı servet değeri" tanımlanmışken, 5520 sayılı Kanun'da "dönem sonu servet değeri" de açıklanmıştır.

Yine, 5422 Sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 01.01.1950 tarihine kadar temettü ve kazanç vergilerinden istisna edilerek ayrılmış olan ihtiyat akçeleri ve banka zarar karşılıklarının öz sermayenin bir unsuru olmadıkları şeklinde ifade, güncelliği kalmadığı için 5520 Sayılı Kanun'dan

çıkarılmıştır.

5422 sayılı Kanun'da; hisselerine mahsuben ortaklara dağıtılan, satılan, devredilen veya kurum sahibine iade olunan değerlerin, Vergi Usul Kanunu'nun hükümlerine göre ve dağıtmanın, satışın, devrin veya iadenin yapıldığı günün emsal bedeli ile değerlendirileceği hüküm altına alınmıştır.

5520 sayılı yeni kanunda ise, "değerler" ifadesi yerine göreceli olarak daha sınırlı olan "iktisadi kıymetler" ifadesine yer verilmiş olup, değerlendirme ölçüsü olarak da Vergi Usul Kanunu hükümleri değil, Kanun'un 13'üncü maddesinde açıklanan yeni değerlendirme ölçüleri kullanılacaktır. Buna göre yeni değerlendirme ölçüleri:

a) Karşılaştırılabilir Fiyat Yöntemi:

Bir mükellefin uygulayacağı emsallere uygun satış fiyatının, karşılaştırılabilir mal veya hizmet alım ya da satımında bulunan ve aralarında herhangi bir şekilde ilişki bulunmayan gerçek veya tüzel kişilerin birbirleriyle yaptıkları işlemlerde uygulayacağı piyasa fiyatı ile karşılaştırılarak tespit edilmesini ifade eder.

b) Maliyet Artı Yöntemi:

Emsallere uygun fiyatın, ilgili mal veya hizmet maliyetlerinin makul bir brüt kar oranı kadar artırılması suretiyle hesaplanmasını ifade eder.

c) Yeniden Satış Fiyatı Yöntemi:

Emsallere uygun fiyatın, işlem konusu mal veya hizmetlerin aralarında herhangi bir şekilde ilişki bulunmayan gerçek veya tüzel kişilere yeniden satılması halinde uygulanacak fiyattan, makul bir brüt satış karı düşülerek hesaplanmasını ifade eder.

6. Tasfiye Memurlarının Sorumlulukları:

Madde 34/1,2	5422 Sayılı K.V.K. Tasfiye memurları kurumun tahakkuk etmiş vergileri ile tasfiye beyan-namelerine göre hesaplanan vergileri ödemedi ve/veya bu vergilerle diğer itirazlı tarhiyat için karşılık ayırmadan, İcra ve İflas Kanunu'nun 206'ncı maddesinin 6'ncı sırasında yazılı alacaklılara ödeme ve ortaklara paylaşım yapamazlar. Aksi takdirde bu vergilerin asıl ve zamlarından ve vergi cezalarından şahsen ve müteselsilen sorumlu olurlar.	Madde 17/7	5520 Sayılı K.V.K. Tasfiye memurları, kurumun tahakkuk etmiş vergileri ile tasfiye beyan-namelerine göre hesaplanan vergiler ve diğer itirazlı tarhiyatlar için, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 207'inci maddesine uygun bir karşılık ayırmadan aynı Kanunun 206'ncı maddesinin dördüncü sırasında yazılı alacaklılara ödeme ve ortaklara paylaşım yapamazlar. Aksi takdirde bu vergilerin asıl ve zamları ile vergi cezalarından şahsen ve müteselsilen sorumlu olurlar.
34/3	Vergi aslı ve zamları, kendisine paylaşım yapılan ortaklardan da aranabilir. Ortaklardan tahsil edilmiş olan vergi asılları için ayrıca tasfiye memurlarına müracaat olunmaz.	17/7-a)	Yukarıda belirtilen vergiler ile sekinin cı fıkraya uyarınca tasfiye işlemlerinin incelenmesi sonucu tarh edilecek vergilerin asılları ve zamları, tasfiye sırasında dağıtım, devir, iade veya satış gibi yollarla kendisine bir iktisadi kıymet aktarılan ya da tasfiye kalanı üzerinden kendisine paylaşım yapılan ortaklardan da aranabilir. Ortaklardan tahsil edilmiş olan vergi asılları için ayrıca tasfiye memurlarına başvurulmaz.
34/4	Tasfiye memurları, bu madde gereğince ödedik-	17/7-b)	Tasfiye memurları, bu madde gereğince ödedik-

leri vergilerin asıllarından dolayı, tasfiyeden hisse alan ortaklara, paylaştırma yapılmışsa veya ortakların tasfiye payları vergileri karşılamaya yetmezse alacaklarını tamamen veya kısmen tahsil eden alacaklılara rücu edebilirler.

leri vergilerin asıllarından dolayı, yukarıda belirtilen yollarla kendisine bir iktisadî kıymet aktarılan veya tasfiye kalanından pay alan ortaklara ya da ortakların aldıkları bu değerler vergileri karşılamaya yetmezse İcra ve İflas Kanununun 207'inci maddesine uygun oranlar dahilinde aynı Kanunun 206'ıncı maddesinin dördüncü sırasında yazılı alacaklarını tamamen veya kısmen tahsil eden alacaklılara rücu edebilirler.

Tasfiye memurlarının sorumlulukları açısından İcra İflas Kanunu'na yapılan atıf, İcra İflas Kanunu'nun 206'ıncı maddesinin değişmesi nedeniyle, 5520 Sayılı Kanun'da da değiştirilmiştir. Yapılan değişiklikle alacaklıların sırası dörde indirilmiştir (Değişiklik öncesinde 6'ıncı sırada yer alan imtiyazsız alacaklar, değişiklikten sonra 4'üncü sırada sayılmıştır).

5422 Sayılı Kanun'un 34'üncü maddesinin 3'üncü bendinde belirtilen, "kendisine paylaştırma yapılan ortaklardan" ibaresindeki paylaştırma kavramı 5520 Sayılı Kanun'da biraz daha genişletilerek; "tasfiye sırasında dağıtım, devir, iade veya satış gibi yollarla kendisine bir iktisadî kıymet aktarılan ya da tasfiye kalanı üzerinden kendisine paylaştırma yapılan ortaklardan" şeklinde ifade edilmiştir.

7. Tasfiye İşlemlerinin İncelenmesi

Madde 35/1,2,3	5422 Sayılı K.V.K. Tasfiye beyannamesinin verilmesiyle birlikte tasfiye memurları muamelelerinin vergi bakımından incelenmesini bir talepname ile isterler. Talepnamenin verilmesinden itibaren en geç bir ay içinde vergi incelemelerine başlanarak aralıksız devam olunur. Vergi incelemelerinin bitmesini takip eden on beş gün içinde vergi dairesi neticeyi tasfiye memurlarına yazı ile bildirir. Buna göre kurumdan aranan vergilerin neticesi alınıncaya kadar tasfiye memurlarının 34'üncü maddede yazılı sorumluluğu devam eder.	Madde 17/8	5520 Sayılı K.V.K. Tasfiye beyannamesinin verilmesiyle birlikte tasfiye memurları, işlemlerinin vergi kanunları yönünden incelenmesini bir dilekçe ile isterler. Dilekçenin verilmesinden itibaren en geç üç ay içinde vergi incelemelelerine başlanarak aralıksız devam edilir. Vergi incelemesinin bitmesini izleyen otuz gün içinde vergi dairesi sonucu tasfiye memurlarına yazı ile bildirir. Buna göre kurumdan aranan vergilerin sonucu alınıncaya kadar tasfiye memurlarının, yedinci fıkrada yazılı sorumluluğu devam eder.
35/4	Maliye Bakanlığı mükelleflerin, hukukî statülerini, faaliyet gösterdikleri alanları ve tasfiyeye giriş tarihindeki aktif büyüklüklerini dikkate almak suretiyle tasfiye işlemlerine yönelik inceleme yaptırmamaya yetkilidir.	17/9	Maliye Bakanlığı, mükelleflerin hukukî statülerini, faaliyet gösterdikleri alanları ve tasfiyeye giriş tarihindeki aktif büyüklüklerini dikkate almak suretiyle tasfiye işlemlerine yönelik inceleme yaptırmamaya yetkilidir.

5422 Sayılı Kanun'un 35'inci maddesinin 1,2 ve 3'üncü fıkralarında; tasfiye memurlarının, tasfiye beyannamesinin verilmesiyle birlikte muamelelerinin, vergi bakımından incelenmesini talep edecekleri, vergi incelemesine, talepten itibaren verilmesinden itibaren en geç 1 ay içinde

başlanılarak aralıksız devam olunacağı, incelemenin bitmesini takip eden 15 gün içinde vergi dairesinin vergi incelemesinin sonucunu yazılı olarak tasfiye memuruna bildireceği belirtilmiş olup, vergi incelemesine göre kurumdan aranan vergilerin sonucu alınıncaya kadar tasfiye memurlarının sorumluluğunun devam edeceği belirtilmiştir.

5520 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nda vergi incelemesine başlanılma süresi, dilekçenin verildiği tarihten itibaren 3 aya çıkarılmıştır. Böylece uygulamada çeşitli nedenlerle incelemeye geç başlanması hususu dikkate alınmış ve daha gerçekçi bir süre belirlenmiştir. Yine vergi inceleme sonucunun tasfiye memuruna yazılı olarak bildirilme süresi 30 güne çıkarılmıştır. Vergi incelemesi açısından istenilen verginin sonucu alınıncaya kadar tasfiye memurlarının sorumluluğunun devam ettiği şeklindeki hüküm ise aynen yer almaktadır.

III. SONUÇ

Günümüz gereksinimlerine uyarlanmak, oldukça karmaşıklaşan hükümlerini daha sade ve anlaşılır biçimde ortaya koymak vb. gibi amaçlarla Kurumlar Vergisi Kanunu'nda çok önemli değişiklikler yapılmış ve 5520 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu 21.06.2006 gün ve 26205 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bu yazımızda; 5520 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 17'inci maddesinde düzenlenen tasfiyeye ilişkin hükümler 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ile karşılaştırmalı olarak anlatılmaya çalışılmıştır.

KAYNAKÇA

1. 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu.
2. 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu.
3. Hesap Uzmanları Derneği, Beyanname Düzenleme Kılavuzu, İstanbul, 2004.
4. Osman Pehlivan, Vergi Hukuku, Trabzon: Derya Kitapevi, 2004.